

Προβαλλόμενοι λόγοι: Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το ΓΕΕΑ και το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε νομική πλάνη συνάγοντας ότι τα σήματα είναι κατά νόμο όμοια ότι ipso facto υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2012 — Uralita κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-250/12)

(2012/C 243/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Uralita, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: K. Struckmann, δικηγόρος, και G. Forwood, Barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως C(2012) 1965 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2012, περί τροποποίησης της αποφάσεως C(2008) 2626, της 11ης Ιουνίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 101 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38.695 — Χλωρικό Νάτριο), καθόσον βάσει αυτού επιβάλλεται στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 4 231 000 ευρώ·
- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2012) 1965 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2012 — υπόθεση COMP/38.695 — Χλωρικό Νάτριο, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων τον δεύτερο επικουρικός.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το επιχείρημα ότι η απόφαση περί επιβολής προστίμου κατόπιν της εκπνοής της προθεσμίας του άρθρου 25, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου, μάλιστα δε προσαυξημένου με τόκους, ήταν παράνομη.
- 2) Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, έγκειται στο ότι ήταν παράνομη η ενέργεια της Επιτροπής να παρακρατήσει το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με την απόφαση C(2012) 1965, της 27ης Μαρτίου 2012, προσαυξημένο με τόκους, πριν το πρόστιμο αυτό καταστεί απαιτητό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1)

Αγωγή της 13ης Ιουνίου 2012 — Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-261/12)

(2012/C 243/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Διαδικασία Σύμβουλοι Επιχειρήσεων ΑΕ (Χαλάνδρι, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Α. Κρυσταλλίδης, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της από 23 Μαρτίου 2012 παράνομης αποφάσεως της αντιπροσωπείας της Ένωσης στη Σερβία να ανακαλέσει την ανάθεση της συμβάσεως «Ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας της επιτροπής προστασίας του ανταγωνισμού (CPC) στην Δημοκρατία της Σερβίας» (ΕΕ 2012 S 147) στην ενάγουσα, ως επικεφαλής της κοινοπραξίας για το ανωτέρω έργο·
- να καταδικάσει την εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής η ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι παρανόμως η εναγόμενη προσήψε στην ενάγουσα ότι είχε αθέμιτο πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους διαγωνιζόμενους, επειδή η σύγκρουση συμφερόντων για την οποία κατηγορείται η ενάγουσα αφορά εντελώς ανεξάρτητη τρίτη εταιρία, δηλαδή την European profiles SA, και όχι την ενάγουσα.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι η εναγόμενη παρέβη την υποχρέωση της να εκδώσει σαφή και αιτιολογημένη απόφαση περί ανακλήσεως της αναθέσεως, κατά παράβαση του άρθρου 18 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, επειδή δεν προσδιόρισε τον λόγο για τον οποίο η ενάγουσα είχε αθέμιτο πλεονέκτημα σε σχέση με τους άλλους διαγωνιζόμενους.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι η εναγόμενη προσέβαλε το δικαίωμα ακυρώσεως της ενάγουσας επειδή δεν την κάλεσε να διατυπώσει την άποψή της επί του ζητήματος της υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων, κατά παράβαση του άρθρου 16 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι η εναγόμενη παρέβη την υποχρέωση της να παράσχει στην ενάγουσα πρόσβαση στα έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται η προβαλλόμενη παράνομη σχέση και το αθέμιτο πλεονέκτημα υπέρ της κοινοπραξίας ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ, την οποία υπέχει δυνάμει του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης.